

[Bjerring.]

indbyrdes i 16de og 15de Lønningsklasse. En Portør, der bliver Overportør af 2den Grad faar derved 120 Kr. mere i Løn, og dermed er Lønstigningen for denne Lønningsklassens Vedkommende forbi.

Men hvis man avancerer fra 9de Lønningsklasse, fra Assistentklassen, hvordan gaar det saa med Lønningen? I 9de Lønningsklasse er Slutlønnen 3 660 Kr. I 7de Lønningsklasse, Kontrolører af 2den Grad, er Begyndelseslønnen 3 900 Kr.; der er 2 Løntillæg à 360 Kr., saa at Slutlønnen bliver 4 620 Kr. Det vil sige, at der er en Forskel paa Slutlønnen i 9de Lønningsklasse og Begyndelseslønnen i 7de Lønningsklasse paa 240 Kr. og en Forskel paa Slutløningerne i de to Klasser paa 960 Kr.

For hver 100 Assisterter, der forfremmes til Kontrolører, kan der avancere 200 Portører fra Portører til Overportører II, Togbetjente, Næstformænd o. s. v.; og hvis man tager Slutlønnen, svarer der til 100 Kontroløravancementer 800 Portører, der avancerer til Overportører II. Det viser sig, at der er en Væsenforskel rent lønningsmæssigt set paa disse Avancementstillinger.

Jeg vil hævde, at baade 15de og 16de Lønningsklasse er Bundklasser. Hvorledes er Forholdet efter Lønningsloven af 1919: Dèr er Forholdet dette, at en Del Tjenestemænd i laveste Lønningsklasse havde et Bestillingstillæg, som ydedes dem for Rangeringstjeneste, Tjeneste i Signahuse og for anden ansvarsfuld Sikkerhedstjeneste. Da afskaffede man alle disse Bestillingstillæg, der androg fra 60 til 120 Kr. aarlig, og saa oprettede man en Stilling, i hvilken man kaldte dem Overportører II. Det var alle de, der tidligere havde faaet et saadant Bestillingstillæg, og det var som en Godtgørelse for dette Bestillingstillæg, at de kom op i 15de Lønningsklasse, men det maatte ikke regnes for noget som helst Avancement.

Hvad dette Lovforslag angaar, har man fra vor og ogsaa fra anden Side hævdet, at dets Gennemførelse vilde have Konsekvenser, og det er ikke mindst indenfor Organisationerne, at man hævder, at det vil have Konsekvenser. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse ganske kort citere, hvad der staar i Jernbaneforeningens Medlemsblad „Vor Stand“ for den 14. Juli 1928. Man skriver dér:

„Thi det maa jo ikke glemmes, at vel vedrører Sagen i første Række de 307 „gamle Assisterter“, men at den har og vil faa Konsekvenser overfor mange andre

Kategorier, og derfor vil denne lille Kommissions Arbejde med et enkelt Spørgsmaal meget vel kunne faa afgørende Betydning for hele det senere forestaaende Arbejde med Lønningslovens Revision — dette ene kan blive det Punkt, hvorom de forskellige Indflydelser vil krystallisere sig, og det kan blive normgivende baade for det, der ligger nedenfor og ovenover, og Kommissionens Arbejde bør derfor følges med vaagen Opmærksomhed“.

Jernbaneforeningens Medlemsblad skrev alt-saa, at det kunde faa Konsekvenser ogsaa for andre Kategorier, som er i en lignende Situation, som man hævder Assisterterne er.

Paa denne Paastand og denne Tro med Hensyn til Konsekvenserne har den højtærede Finansminister givet en ganske tydelig Besked, idet han her i Rigsdagen har udtalt:

„Jeg maa vægre mig imod, at dette Forslag og dets Særbestemmelser skulde danne et Præcedens med Hensyn til Behandlingen af Tjenestemandslønninger i det hele; det er absolut ikke Meningen, og der er taget udtrykkeligt Forbehold derimod, baade i Udvalgsbetænkningen og i de Udtalelser, jeg tidligere er fremkommet med. Der foreligger her et ganske særligt Forhold, som afhjælpes ved en særlig Lovgivning.“

Her har Finansministeren klart og tydeligt sagt, at naar dette Forslag er gennemført, skaber det ikke noget som helst Præcedens overfor andre, og det er det, vi hævder er fuldkommen uretfærdigt.

Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der talte i Gaar paa sit Partis Vegne, om at lægge Mærke til denne Udtalelse af den højtærede Finansminister. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at naar hans Parti stemte for denne Forbedring, var det, fordi man mente, at den var berettiget, men ogsaa, fordi man mente, at den vilde føre andet og mere med sig. Denne Anskuelse har den højtærede Finansminister fuldstændig taget Livet af; der følger ikke mere i Kølvanet af dette Lovforslag.

Nu kunde jeg have Lyst til at se paa Lovforslaget ud fra de paagældende Tjenestemænds Synspunkter. Det er jo Hensigten med det, at en Assistent efter 25 Aars Tjeneste og i en Alder af 42 Aar kan udnævnes til Overassistent, og Grænsen for Udnævnelsen sættes til det 55de Aar, undtagelsesvis i Overgangstiden til det 62de Aar. Den højtærede Trafikminister har overfor Formændene for Jernbaneforeningen, Dansk Postforening og Telegrafforeningen fremkommet med en Erklæring, som findes i